

[Práce a mzda \(/\)](#), [Zajištění BOZP \(/kategorie/zajisteni-bozp\)](#)

[Tři novinky v BOZP, o kterých se příliš neví - 3. část \(/clanky/tri-novinky-v-bozp-o-kterych-se-prilis-nevi-3-cast\)](#)

[ZAJIŠTĚNÍ BOZP \(/KATEGORIE/ZAJISTENI-BOZP\)](#)

Tři novinky v BOZP, o kterých se příliš neví - 3. část

Šatny

15. 9. 2021

[doc. RNDr. Mgr. Petr A. Skřehot, Ph.D.,](#) [\(/autori/doc-rndr-mgr-petr-skrehot-phd-](#)
[MSc., dr. h. c.](#) [msc-dr-h-c\)](#)

V předchozích číslech časopisu BHP jsem se věnoval dvěma novinkám, o nichž jsem měl za to, že by mohly čtenáře zajímat, respektive o nichž by měli být informováni. Ve svém třetím a závěrečném článku této minisérie se zaměřím na problematiku sociálních zařízení, konkrétně na šatny. Možná se to může někomu jevit jako téma okrajové, avšak opak je pravdou. Se šatnami se přeci setkáváme na většině pracovišť, a tudíž by mělo být v zájmu každého "bezpečáka" o této záležitosti něco vědět. Zvláště pak, když od konce

roku 2020 platí nová norma ČSN 73 4108, která neřeší jen šatny samotné, ale také definuje postup pro stanovení míry znečištění pracovních oděvů zaměstnanců.

Šatny a šatní skříňky

Problematiku hygienických zařízení a šaten řeší norma ČSN 73 4108. Jedná se o normu, na kterou je odkazováno také v nařízení vlády č. 361/2007 Sb. (viz § 54 odst. 1) formou výlučného odkazu, takže se jedná o normu právně závaznou. Tato norma, jejíž první verze byla vydána již 1. 7. 1972, za svou dlouhou existenci postupně prošla mnoha proměnami. Čtyřikráte byla kompletně změněna, přičemž v roce 2013 byla harmonizována s evropskými standardy.

Bohužel, ani tyto úpravy ale nevedly k odstranění určitých chyb, týkajících se zejména řešení šaten a šatních skříněk. Kupříkladu v terminologické části zcela chyběl výklad několika pojmů, které byly použity v textu normy, jako například pojem zdvojená skříňka. V aplikační praxi panoval dvojitý výklad tohoto pojmu – první, že se jedná o dvě samostatné skříňky, z nichž každá má normou stanovené půdorysné rozměry 300 x 500 mm, respektive druhý, že se jedná pouze o jednu skříňku o půdorysném rozměru 300 x 500 mm pouze rozdělenou pevnou přepážkou na dvě buňky tak, aby uvnitř nemohlo docházet ke kontaktu civilního (občanského) oděvu s oděvem pracovním. Na první pohled se tato věc může jevit jako banalita hodná pouze akademických debat, avšak u řady zaměstnavatelů to představovalo poměrně závažný praktický problém. Je totiž zásadní rozdíl, když je zaměstnancům coby

zdvojená skříňka poskytnuta jen jedna skříňka rozdělená na dvě buňky, anebo dvě samostatné plnohodnotné skříňky. Od celkového počtu skříněk, resp. počtu zaměstnanců, se totiž odvíjí minimální podlahová plocha celé skříňkové šatny, přičemž na osobu muselo (podle znění normy z roku 2013) připadat nejméně 0,50 m². V případě velkých firem tak při uplatnění druhé varianty výkladu (který často volily orgány ochrany veřejného zdraví) vznikaly doslova obludné požadavky na dispoziční rozměry zaměstnaneckých šaten. Jeden zaměstnavatel z tohoto důvodu byl dokonce nucen propustit část svých pracovníků ve výrobě, aby tento požadavek dokázal splnit. Na téma šaten jsme v průběhu roku 2019 dostali několik dotazů, z nichž jeden si zde dovolím ocitovat:

...V současnosti řešíme poměrně kardinální otázku, jak splnit požadavky na vybavení našich šaten skříňkami dle hygienických předpisů a současně, jak to udělat při omezeném prostoru, které pro šatny máme. V loňském roce jsme výrobu posílili o noční směnu, takže jsme nabrali nové zaměstnance, včetně agenturních. K dispozici ale máme pořád tytéž prostory. Šatní skříňky jsme proto byli nuceni rozmístit i podél chodeb, což se ale nelíbilo našim odborářům. Oznámili to na KHS, která k nám zavítala na kontrolu. Závěr byl ten, že porušujeme právní předpisy v oblasti hygieny práce. Co nás ale doslova šokovalo bylo jejich konstatování, že nám norma ČSN 73 4108 také ukládá, že musíme mít v šatnách o 10 % více skříněk, než kolik máme samotných zaměstnanců ve výrobě. Kdo toto vymyslel, musel být naprostý šílenec! Každý, kdo využívá agenturní zaměstnance totiž ví, že tito lidé mají značnou fluktuaci. Týden chodí do práce, a pak z ničeho nic zmizí. To je jev naprosto běžný, se kterým musíme počítat. Proto také máme u našich agentur nasmlouváno víc lidí, než kolik jich ve

skutečnosti potřebujeme. Ovšem předpisy nás nutí, abychom každému z nich poskytli šatní skříňku, a to i tehdy, když do práce docházejí nepravidelně. S takovou bychom mohli mít namísto výrobních hal jen šatny, protože oboje do našich firemních prostor zkrátka nenacpeme...

Další doslova záhadou pak byly technické požadavky na provedení šatních skříněk. Ačkoli norma (verze z roku 2013) stanovovala minimální půdorysné rozměry šatní skříňky 300 x 500 mm, zcela v ní chyběl požadavek na jejich minimální světlou výšku! To pochopitelně komplikovalo život nejen výrobcům skříněk, ale především zaměstnavatelům při výběru vhodných šatních skříněk. V praxi to pak leckdy dopadlo tak, že někteří zaměstnavatelé poskytovali svým zaměstnancům jen takzvané skříňky "Z", lépe řečeno pouze jednu jejich buňku. Takovýto prostor ale nemůže ani v nejmenším stačit na uložení běžných svršků a obuvi, zejména pak v zimním období, kdy lidé nosí oblečení více.

Norma ČSN 73 4108:2020

Výše uvedený stav byl zjevně dlouhodobě neudržitelný, a proto jsme se rozhodli na něj nějak reagovat. Požádali jsme proto Českou agenturu pro standardizaci o možnost provedení aktualizace této normy, což bylo odsouhlaseno. V průběhu prvního pololetí roku 2020 jsme na návrhu úprav usilovně pracovali, přičemž jsme ke spolupráci přizvali i zástupce z aplikační praxe. Součástí navržených úprav bylo nejen doplnění chybějící terminologie a zpřesnění požadavků na šatny a šatní skřínky (viz kapitola 4 normy), ale také vypuštění některých zjevných nesmyslů a nepřiměřených požadavků kladených na

zaměstnavatele. Kupříkladu ustanovení týkající se zmíněného požadavku na 10 % rezervu šatních skříněk¹⁾ jsme nahradili mnohem flexibilnější variantou vycházející z aktuálních potřeb zaměstnavatele²⁾. Dále jsme prosadili snížení požadavku na minimální podlahovou plochu šatny na osobu z 0,5 m² na 0,4 m², respektive její navrácení na hodnotu, která byla používána do roku 2013. Do verze normy z roku 2013 se totiž toto číslo dostalo bez jakéhokoli odůvodnění, a dokonce ani autorka této verze normy z Fakulty stavební VŠB-TU Ostrava nebyla schopná vysvětlit, z jakého důvodu navýšila požadavek na plochu šaten o plných 25 %. Přitom antropometrické rozměry lidí ani reálné potřeby zaměstnanců se za uvedenou dobu nijak podstatně nezměnily, takže tato změna nebyla v žádném případě nutná.

Postup pro stanovení míry znečištění pracovních oděvů

Součástí nové normy ČSN 73 4108 je také nový **postup pro stanovení míry znečištění pracovních oděvů**, který tvoří normativní Přílohu B. Jedná se o původní metodiku vyvinutou naším Znaleckým ústavem bezpečnosti a ochrany zdraví v rámci výzkumného projektu MEHODIS³⁾. Možná se leckoho zeptá, k čemu je takový normativní (tj. závazný) postup dobrý? Předně je potřeba zmínit, že druhy prací z hlediska znečištění (oděvů nebo kůže zaměstnanců) jsou sice stanoveny nařízením vlády č. 495/2001 Sb., avšak není zřejmé, jak lze v praxi míru znečištění objektivně zjistit či přezkoumat. Navíc ilustrativní výčet profesí a profesních činností uvedených v příloze č. 4 k nařízení vlády č.

495/2001 Sb. nelze rozhodně brát jako dostatečně návodný a přesný, neboť už zdaleka neodráží realitu

současných pracovišť, resp. vykonávaných prací. Za posledních dvacet let se většina pracovních činností dramaticky změnila a některé zde uváděné profese dokonce z pracovního trhu už prakticky zmizely (např. pracovníci v hlubinné těžbě, topiči v kotelnách na pevná paliva apod.).

Většina bezpečáků dobře ví, že znalost druhu práce z hlediska znečištění je ovšem klíčovým parametrem pro určení množství mycích a čisticích prostředků poskytovaných zaměstnavatelem zaměstnancům. Málokdo ale už ví, že tento parametr slouží také pro stanovení celkového počtu umyvadel a sprch v hygienických zařízeních ve výrobních průmyslových budovách a stavebách pro výkon práce a taktéž pro definování požadavků na šatní skříňky poskytovaných zaměstnancům a na způsob ukládání oděvů (viz Tabulka 1 a 2), čímž se vracím zpět k normě ČSN 73 4108.

Tab. 1

Druh práce podle charakteru znečištění kůže	Třída práce podle míry znečištění oděvu při práci	Počet zaměstnanců na 1 umyvadlo	Počet zaměstnanců na 1 sprchu
Znečištění kůže zaměstnance a jeho pracovního oděvu při práci nevzniká	Práce čistá	10	25 *

Znečištění kůže zaměstnance a jeho pracovního oděvu vzniká při práci	Práce méně čistá	10	15
Výrazné znečištění kůže a pracovního oděvu prachem, minerálními oleji a chemickými látkami, práce při činnostech epidemiologicky závažných (např. těžká fyzická práce, práce v horkých provozech)	Práce nečistá Práce velmi nečistá Práce při činnostech epidemiologicky závažných**	10	10
Práce s alergeny, chemickými karcinogeny a mutageny zejména pokud se vstřebávají kůží, práce s azbestem, práce s biologickými činiteli, pokud jsou zařazeny do třetí a čtvrté kategorie podle zákona o ochraně veřejného zdraví		5	5

Vysvětlivka:

Požadavek na počet sprch k počtu zaměstnanců, jsou-li zřízeny. Požadavek na počet sprch k počtu zaměstnanců, jsou-li zřízeny.

Požadavek na počet sprch k počtu zaměstnanců, jsou-li zřízeny při činnostech epidemiologicky závažných. Požadavek na počet sprch k počtu zaměstnanců, jsou-li zřízeny při činnostech epidemiologicky závažných.

Tab. 2

Třída práce z hlediska znečištění oděvů	Požadavek na šatní skříňky	Požadavek na způsob ukládání oděvů
<p>Práce čistá</p> <p>(v případě, že je stanovena povinnost používat pracovní oděv)</p>	<p>Jednoduchá skříňka</p>	<p>Civilní oděv společně s pracovním</p>
<p>Práce méně čistá</p>	<p>Zdvojená skříňka</p> <p>(jednodveřová skříňka s vnitřní přepážkou nebo dvojdveřová skříňka)</p>	<p>Oddělené ukládání pracovního a civilního oděvu</p>
<p>Práce nečistá</p>		
<p>Práce velmi nečistá</p>		
<p>Práce s alergeny, chemickými karcinogeny a mutageny, azbestem nebo biologickými činiteli zařazené do kategorie 3 nebo 4</p>	<p>Samostatná jednoduchá skříňka pro civilní oděv a samostatná jednoduchá skříňka pro pracovní oděv</p>	<p>Oddělené ukládání pracovního a civilního oděvu v samostatných místnostech (hygienická smyčka)</p>

Aby tedy bylo jednou pro vždy jasné, jakým způsobem by se mělo při objektivizaci určení míry znečištění při práci na **průmyslových pracovištích** postupovat, definovali jsme nový postup. Ten je založen na skutečnosti, že na průmyslových pracovištích může docházet ke znečištění pracovních oděvů nebo kůže zaměstnanců v principu čtyřmi způsoby:

Kontaktně – tj. otěry oděvů o znečištěné povrchy, vybavení, nářadí apod.

Impakcí – tj. zasažení oděvu rozstříknutou kapalinou nebo odletujícími částicemi (např. piliny, brusný prach apod.).

Depozicí – tj. usazování aerosolových částic na oděvy (jedná se o prachové částice nebo mikroskopické kapičky nízkovroucích kapalin rozptýlených v ovzduší schopných sedimentovat).

Vnitřně – tj. pocením zaměstnance.

Pro určení míry/úrovně znečištění oděvů při dané práci je proto nutné posoudit všechny čtyři uvedené potenciální zdroje znečištění, přičemž pro každý z nich je v normě ČSN 73 4108 popsán samostatný postup. Pomocí takto provedených dílčích hodnocení je posléze získána množina čtyř diskrétních hodnot v rozmezí od 1 do 4 (viz Tabulka 3). Hodnota, která se v této množině vyskytuje nejčastěji (tj. modus), pak udává výslednou třídu práce z hlediska znečištění oděvů. V případě, že je rozptýl těchto

hodnot příliš velký a modus nelze určit, udává třídu práce z hlediska znečištění oděvů druhá nejvyšší hodnota z uvedeného souboru hodnot.

Tab. 3

Zdroj znečištění	Způsob hodnocení	Úroveň znečištění oděvu			
		1	2	3	4
	Provádí	Bez znečištění	Mírné znečištění	Značné znečištění	Velké znečištění
Kontakt se znečištěným povrchem	Místní šetření	Žádné znečištění oděvu	Místní znečištění oděvu	Značné lokální znečištění oděvu	Zcela nebo téměř zcela znečištěný oděv
	Hodnotitel				
Impakce znečišťujících látek	Místní šetření	Žádná nebo výjimečná emise znečišťujících látek	Občasná emise znečišťujících látek	Častá emise znečišťujících látek	Velmi častá emise znečišťujících látek

	Hodnotitel				
Depozice aerosolů	Měření	Nízká koncentrace sedimentujících částic	Střední koncentrace sedimentujících částic	Vysoká koncentrace sedimentujících částic	Velmi vysoká koncentrace sedimentujících částic
	Hodnotitel				
Pocení pracovníků	Dotazování	Minimální pocení bez znečištění oděvu	Místní propocení oděvu	Značné lokální propocení oděvu	Zcela nebo téměř zcela propocení oděv
	Pracovníci	(výjimečné propocení oděvu)	(občasné propocení oděvu)	(časté propocení oděvu)	(velmi časté propocení oděvu)
Třída práce z hlediska znečištění oděvů		Práce čistá	Práce méně čistá	Práce nečistá	Práce velmi nečistá

Způsob určení úrovně znečištění oděvu kontaktem se znečištěným povrchem

Míru znečištění pracovních povrchů, které mohou být zdrojem znečištění pracovních oděvů, lze určit na základě odběru prachu usazeného na horizontálních plochách metodou suchého stěru. Stěry lze nejlépe odebírat za použití bílých lepících štítků (např. papírových), kterými se snímá prach usazený na

vybraných referenčních plochách. Těmi jsou místa, kde může na daném pracovišti s přihlédnutím k

charakteru vykonávané práce docházet k nejčastějšímu kontaktu pracovního oděvu se znečištěnými místy. Obvykle se jedná o pracovní stoly, používané nářadí, technická zařízení apod. Na odlehlých místech, nebo v místech, kde se pracovníci při práci běžně nevyskytují (např. v rozích místností, podél oken, parapetů, na skříních apod.), se stěry neprovádějí. Na každém pracovišti je potřeba provést stěry alespoň na třech referenčních místech. Získané stěry jsou následně podrobeny vizuálnímu posouzení, kdy za pomoci lupy jsou sledovány zachycené částice, jejich relativní počet, hustota plošné distribuce a velikost viditelných zrn. Výsledná úroveň znečištění oděvu kontaktem se znečištěným povrchem se určí subjektivně za využití upravené Ringelmannovy stupnice, která je v normě uvedena.

Získané vzorky lze pochopitelně vyhodnotit i pomocí moderních optických metod. Nejjednodušší možností je využití skeneru s vysokým výstupním rozlišením (alespoň 1200 dpi). Princip tohoto postupu spočívá v tom, že od povrchu částic přítomných na skenované ploše se světlo odráží, kdežto od pozadí se difúzně rozptyluje. Odražené světlo je následně registrováno fotonásobičem a zesíleno. Aby byly zachycené částice co nejlépe viditelné (s ohledem na vlnovou délku skenovacího světla, citlivost CCD a fotonásobiče skeneru), musí se skenování provádět v černobílém modu. Jednotlivé skeny je nezbytné následně digitálně upravit posílením kontrastu. To umožní zvýraznit plošnou distribuci prachových zrn na optickém pozadí. Stejným způsobem se musí vyhodnotit také standard, tedy sken čistého lepicího štítku. S ohledem na použitý způsob úpravy naskenovaného obrazu není standard čistě bílý, ale šedý projevující se granulací. Ta je způsobena difúzním rozptylem světla od lepicí pasty

nanesené na štítku. Další postup hodnocení míry znečištění pracovního povrchu je pak stejný jako výše uvedený, přičemž je nutné přihlížet ke vzhledu standardu.

Způsob určení úrovně znečištění oděvu impakcí znečišťujícími látkami

Na průmyslových pracovištích se lze často setkávat také s nejrůznějšími exhaláty, které mohou být zdrojem znečištění pracovního oděvu. Jedná se o rozstříknuté kapaliny nebo odletující hrubé částice (např. piliny, brusný prach apod.), které vznikají při nejrůznějších pracovních činnostech nebo technologických procesech. Posouzení toho, zda k těmto emisím na daném pracovišti dochází, jak často a v jaké intenzitě, se provádí místním šetřením a pohovory s pracovníky. Výsledná úroveň znečištění oděvu impakcí znečišťujícími látkami se pak stanoví subjektivně pomocí škály uvedené v Tabulce 4.

Tab. 4

Hodnocení

1	2	3	4
---	---	---	---

Úroveň znečištění oděvu impakcí znečišťujících látek

Žádná nebo výjimečná emise znečišťujících látek	Občasná emise znečišťujících látek	Častá emise znečišťujících látek	Velmi častá emise znečišťujících látek
---	------------------------------------	----------------------------------	--

Způsob určení úrovně znečištění oděvu depozicí aerosolů

Aerosol je tvořen hmotnými částicemi o velikosti 0,001 až 20 μm (mikrometrů) rozptýlenými v ovzduší. Podle skupenství těchto částic se aerosoly dělí na tuhé nebo kapalně. Na průmyslových pracovištích vznikají zejména při tepelných procesech (např. svařování, tavení), při chemických oxidačních procesech (spalování organických látek), mechanickém rozrušování materiálů (broušení, řezání, oťer apod.). Částice větší než 5 μm již mají dostatečnou hmotnost na to, aby při běžných podmínkách sedimentovaly (usazovaly se). Tyto částice pak mohou znečišťovat jak pracovní povrchy, tak i pracovní oděvy zaměstnanců.

Měření aerosolů v pracovním ovzduší na jednotlivých pracovních místech se provádí buď pomocí stacionárních odběrových aparatur umožňujících odběry vzorků na filtry a jejich následné vážení (gravimetrie), anebo pomocí automatických měřících systémů využívajících rozptylu a absorpce světla na koloidních částicích (nefelometrie). Pro určení kvality pracovního ovzduší existují standardizované postupy (viz Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 361/2007 Sb.). Pro účely posouzení možné depozice

aerosolových částic rozptýlených v pracovním prostředí ovšem postačí pouze orientační měření provedené kontinuálním vzorkováním po dobu alespoň 30 minut. Vlastní strategie měření, výběr vhodného měřicího postupu a zpracování výsledků musí být provedeno v souladu s ČSN EN 482+A1 a ČSN EN 689+AC. Provedené měření musí umožňovat získat informaci o průměrné početní koncentraci částic o aerodynamickém průměru 1,0 μm a 5,0 μm přítomných v pracovním ovzduší během doby měření.

Výsledná úroveň znečištění oděvu depozicí aerosolů se určí porovnáním naměřených hodnot s limitními hodnotami pro maximální přípustný počet částic aerosolu pro třídu čistoty ovzduší ISO Class 8 nebo ISO Class 9 (viz ČSN EN ISO 14644-1), resp. dekadické násobky ISO Class 9 (viz Tabulka 5).

Tab. 5

Hodnocení

1	2	3	4
ISO Class 8	ISO Class 9	10×ISO Class 9	100×ISO Class 9

Maximální přípustný počet částic v 1 m³ o stejném nebo větším aerodynamickém průměru

1,0 μm	5,0 μm	1,0 μm	5,0 μm	1,0 μm	5,0 μm	1,0 μm	5,0 μm
8,32×10 ⁵	2,93×10 ⁴	8,32×10 ⁶	2,93×10 ⁵	8,32×10 ⁷	2,93×10 ⁶	8,32×10 ⁸	2,93×10 ⁷

Úroveň znečištění oděvu depozicí aerosolů

Nízká koncentrace sedimentujících částic	Střední koncentrace sedimentujících částic	Vysoká koncentrace sedimentujících částic	Velmi vysoká koncentrace sedimentujících částic
--	--	---	---

Způsob určení úrovně znečištění oděvu pocením pracovníků

Pocení pracovníků při práci bývá způsobeno kombinovaným účinkem mikroklimatických podmínek, celkovou fyzickou zátěží člověka během práce a tepelným odporem používaného oděvu. Určení úrovně znečištění oděvu pocením může být provedeno buď objektivně (tj. měřením faktorů pracovního mikroklimatu, určením tepelného odporu používaného pracovního oděvu a vyhodnocení takto získaných dat), anebo orientačně, což spočívá v provedení environmentálního průzkumu (viz ČSN EN ISO 28802).

Účelem environmentálního průzkumu je zjistit subjektivní odezvy pracovníků na zkoumaném pracovišti formou dotazování. Otázky pokládá hodnotitel jednotlivým respondentům individuálně a zaznamenává jejich subjektivní názory/postoje. Každá otázka má čtyři varianty odpovědí, přičemž respondent musí vybrat pouze jednu z nich. Seznam otázek je uveden v Tabulce 6. Dotazování se provádí přímo na pracovišti, aby byly získány spontánní odpovědi pracovníků. Pokud tato možnost není, lze dotazování provést i písemně za pomoci dotazníku. Šetření se musí zúčastnit reprezentativní vzorek pracovníků z každé směny. Není-li to možné zajistit, musí být šetření provedeno alespoň v nejpočetněji zastoupené směně, přičemž šetření se musí zúčastnit nadpoloviční většina pracovníků této směny.

Výslednou úroveň znečištění oděvu pocením pracovníků udává nejčastěji se vyskytující hodnota (tj. modus). V případě, že je rozptyl těchto hodnot příliš velký a modus nelze určit, udává výslednou úroveň druhá nejvyšší hodnota z uvedeného souboru hodnot.

Tab. 6

Jak vnímáte na svém pracovišti...

Hodnocení

	4	3	2	1
...teplotu vzduchu?	Velmi horko	Mírné horko	Teplo (optimum)	Chladno
...dusnost ovzduší?	Velmi dusné	Dusné	Mírně dusné	Nedusné
...průvan?	Bez průvanu	Mírný	Značný (obtěžující)	Velmi značný
...vlhkost vzduchu?	Velmi vysušený vzduch	Vysušený vzduch	Mírně vysušený	Nevysušený
	Úroveň znečištění oděvu pocením pracovníků			
	Velké	Značné	Mírné	Bez pocení

Závěr

Výše uvedený postup byl navržen s cílem vyplnit prázdné místo či „šedou zónu“ v platných právních předpisech. Jedná se o postup objektivní, poskytující přezkoumatelné výsledky. Byť se možná může

zdát poměrně složitý, ve skutečnosti je v praxi poměrně dobře zvládnutelný. Klíčová je ale preciznost při sběru dat na pracovišti. Relativně náročnou procedurou je pouze posouzení znečištění oděvu depozicí aerosolů, které vyžaduje provedení měření koncentrace aerosolových částic v pracovním ovzduší. Na trhu ale působí řada firem a institucí, které tato měření provádějí, takže se nejedná o nic mimořádného. V případě zájmu jsme samozřejmě schopní toto měření zajistit i my (Znalecký ústav bezpečnosti a ochrany zdraví), stejně tak jako provedení celkového posouzení míry znečištění pracovních oděvů zaměstnanců na jednotlivých pracovištích.

- 1) Počet míst v šatně (skříňek, věšáků) musí odpovídat celkovému počtu uživatelů s 10 % rezervou.
- 2) Počet míst v šatně (šatních skříňek, věšáků a úložných prostor pro obuv, pokud nejsou součástí skříňky) musí odpovídat celkovému počtu uživatelů s přiměřenou rezervou stanovenou podle aktuálních potřeb tak, aby bylo možné uspokojit hygienické požadavky všech předpokládaných uživatelů
- 3) Projekt „MEHODIS – Informační systém pro analýzu chybování operátorů řídicích center“ (č. VI20172019107) byl řešen s finanční podporou Ministerstva vnitra ČR.

[Vytisknout celý článek](#)

[Stáhnout článek jako PDF \(/print/pdf/node/14315\).](#)

Klíčová slova

[BOZP \(/REJSTRIK/BOZP\).](#)

[ZAJIŠTĚNÍ BOZP \(/REJSTRIK/ZAJISTENI-BOZP\).](#)

